

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz OK 7/2013
06.06.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Zorana Tatalovića, Maje Kovačević-Tomić, Janka Lazarevića i Gorana Čavline, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Draganom Vuksanović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okr. E.J. i dr, zbog krivičnog dela udruživanje radi vršenja krivičnih dela iz člana 346. stav 2. KZ i dr, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okr. E.J., adv. N.J. podnetom protiv pravnosnažnih rešenja Apelacionog suda u Beogradu, Posebno odeljenje Kr Po1-9/13 od 21.03.2013. godine i Kž2 Po1-128/13 od 03.04.2013. godine, u sednici veća održanoj 06.06.2013. godine, jednoglasno je doneo

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okr. E.J., adv. N.J., podnet protiv pravnosnažnih rešenja Apelacionog suda u Beogradu, Posebno odeljenje Kr Po1-9/13 od 21.03.2013. godine i Kž2 Po1-128/13 od 03.04.2013. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Apelacionog suda u Beogradu, Posebno odeljenje Kr Po1-9/13 od 21.03.2013. godine prema okrivljenima S.B., N.K., V.V., E.J., M.S., A.V., B.A. i M.Ž. produžen je za tri meseca pritvor, tako da im po tom rešenju može trajati najduže do 24.06.2013. godine.

Odlučujući o žalbama branilaca okrivljenih V.V., E.J., A.V. i M.Ž., Apelacioni sud u Beogradu, Posebno odeljenje je rešenjem Kž2 Po1-128/13 od 03.04.2013. godine odbio žalbe kao neosnovane.

Protiv navedenih pravnosnažnih rešenja branilac okr. E.J., adv. N.J., na osnovu člana 485. stav 1. tačka 1. i 3. ZKP, podneo je zahtev za zaštitu zakonitosti, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 1. tačka 11. i stav 2. tačka 1. i 2. ZKP, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud zahtev usvoji i oba rešenja, u odnosu na okr. E.J., ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje ili da preinači prvostepeno rešenje i prema ovom okrivljenom ukine pritvor ili da otkloni pojedine osnove za produženje pritvora koji dalje nisu nužni.

Nakon što je primerak zahteva za zaštitu zakonitosti, u smislu člana 488. stav 1. ZKP, dostavio javnom tužiocu, Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 488. stav 2. ZKP, o kojoj nije obaveštavao javnog tužioca i branioca, jer veće nije našlo da bi njihovo prisustvo bilo od značaja za donošenje odluke. Na sednici veća Vrhovni kasacioni sud je razmotrio spise predmeta, sa rešenjima protiv kojih je zahtev za zaštitu zakonitosti podnet, pa je, po oceni navoda u zahtevu našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Branilac okrivljenog, kao jedan od razloga za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti navodi bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 1. ZKP, ali u zahtevu, u vezi sa istaknutom povredom, ne daje konkretno obrazloženje.

Navedena bitna povreda odredaba krivičnog postupka postoji u slučaju kada je sudska odluka zasnovana na dokazu na kome se po odredbama Zakonika o krivičnom postupku ne može zasnivati, a branilac u zahtevu ne ukazuje ni na jedan takav dokaz, pa je njegov zahtev u odnosu na istaknutu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 1. ZKP, neosnovan.

Navodima da je izreka rešenja o produženju pritvora u odnosu na okr. E.J. nerazumljiva, zatim da su razlozi za produženje pritvora po osnovima iz člana 211. stav 1. tačka 1, 3. i 4. ZKP protivrečni sami sebi i izreci, da u rešenju nisu navedeni razlozi o činjenicama koje su predmet dokazivanja, te da o činjenicama koje su predmet dokazivanja postoji znatna protivrečnost između onoga što se navodi u razlozima rešenja o sadržini isprava i samih tih isprava, branilac ukazuje na bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 1. tačka 11. i stav 2. tačka 2. ZKP.

Navedene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, shodno odredbi člana 485. stav 4. ZKP, ne mogu biti razlog za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti, jer je tom odredbom ograničeno pravo okrivljenog na podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti, kako vremenski, tako i u pogledu razloga zbog kojih se ovaj vanredni pravni lek može podneti, a koji zakonski razlozi su taksativno pobrojani, pri čemu povreda odredbe člana 438. stav 1. tačka 11. i stav 2. tačka 2. ZKP, nije predviđena kao zakonski razlog za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti.

Imajući u vidu odredbu člana 71. tačka 5. ZKP, koja propisuje da branilac ima pravo da u korist okrivljenog preduzima sve radnje koje može preduzeti okrivljeni, Vrhovni kasacioni sud nalazi da, sledstveno tome, ni branilac okrivljenog ne može podneti zahtev za zaštitu zakonitosti mimo razloga predviđenih u članu 485. stav 4. ZKP.

Najzad, branilac okrivljenog, kao razlog podnošenja zahteva navodi i da je donošenje prvostepenog i drugostepenog rešenja kojima je povređen zakon na štetu okrivljenog (član 485. stav 1. tačka 1. ZKP) imalo za posledicu povredu i uskraćivanje osnovnog ljudskog prava okrivljenog i njegovih sloboda zajamčenih Ustavom Srbije i Evropskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (član 485. stav 1. tačka 3. ZKP). Pri tome, branilac nije dostavio odluku Ustavnog suda ili Evropskog suda za ljudska prava, pa zahtev branioca u odnosu na navedenu povredu iz člana 485. stav 1. tačka 3. ZKP, nema propisan sadržaj, u smislu odredbe člana 484. ZKP.

Imajući u vidu sve navedeno, Vrhovni kasacioni sud je, na osnovu odredbe člana 491. stav 1. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća

Dragana Vuksanović,s.r.

- sudija

Dragiša Đorđević,s.r.